

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. __263/2010

privind soluționarea contestației formulate de

X prin lichidator judiciar X înregistrată la Agenția Națională de Administrare
Fiscală - Direcția generală de soluționare a contestațiilor
sub nr.908654/907553/07.09.2010

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de X prin adresa nr.X/29.04.2010 asupra deciziei penale nr.X/R/11.03.2010 pronunțată de Tribunalul X – Secția I Penală în dosarul nr.X/302/2009, definitivă, prin care a fost respins recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței penale nr.X/11.01.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului X în dosarul penal nr.X/302/2009.

BANCA X SA, înregistrată la Registrul Comerțului al județului X sub nr.J 23/X19.12.2002, Cod Unic de Înregistrare X, la data depunerii contestației figura la poziția X din Anexa X la Ordinul nr.1713/2004 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili.

Prin Decizia nr.X/15.02.2005 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a fost suspendată soluționarea contestației nr.X/02.12.2004 formulată de Banca X – bancă în faliment împotriva deciziei de calcul accesorii nr.X/90/1/2003/X/05.11.2004 pentru suma de X lei reprezentând penalități de întârziere aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura

administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, fila 7 din dosarul cauzei.

Prin Rezoluția din 11 iunie 2009 pronunțată în dosarul nr. X/P/2008, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Servicul Teritorial X a dispus:

1. Neînceperea urmăririi penale față de X și X, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.10 din Legea nr.87/1994, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală.

2. Neînceperea urmăririi penale față de X și X, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art.288 Cod penal, art.289 Cod penal, art.9 alin.1 lit.b din Legea nr.241/2005, art.249 Cod penal raportat la art.248 ^1 Cod penal, întrucât faptele nu există, fila 26 din dosarul cauzei.

Prin Rezoluția din 14 august 2009, pronunțată în dosarul nr.X/II/2/2009 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție a dispus respingerea plângerii formulată de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva rezoluției din 11 iunie 2009 ca fiind neîntemeiată, fila 15 din dosarul cauzei.

Prin Sentința penală nr.5, pronunțată în ședința publică din 11.01.2010, de Judecătoria Sectorului 5 X în dosarul nr.X/302/2009, instanța a respins ca nefondată plângerea formulată de Agenția Națională de Administrare Fiscală în contradictoriu cu intimații X și X, împotriva rezoluției nr.18/P/2008 din 11.06.2009 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție și a rezoluției nr.X/II/2/2009 din 14.08.2009 a Procurorului șef la Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, în temeiul art.278 ^1 alin.8 lit.a din Cod procedură penală, fila 30 din dosarul cauzei.

Prin decizia penală nr.X/R/11.03.2010 pronunțată de Tribunalul X, Secția I Penală în dosarul nr.1X/302/2009, a fost respins ca nefondat recursul declarat de Agenția Națională de Administrare Fiscală împotriva sentinței penale nr.X/11.01.2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului X în dosarul penal nr.X/302/2009, așa cum s-a arătat mai sus, fila 36 din dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.214 alin.3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere decizia penală nr.X/R/11.03.2010 pronunțată de Tribunalul X, Secția I Penală în dosarul

nr.X/302/2009, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze pe fond contestația formulată de **BANCA X**, prin lichidator judiciar X împotriva deciziei de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X/05.11.2004 emisă de către Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, motivul de suspendare încetând definitiv.

I. Contestatoarea arată că prin nota de constatare nr.X/18.02.2003 și nota de constatare nr.X/05.04.2003 Direcția generală de administrare a marilor contribuabili a stabilit obligațiile bugetare ale Bancii X aferente perioadei 01.01.2000 - 03.07.2002, constând în Fond de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap și majorări de întârziere aferente în sumă de X lei, calculate până la data de 28.02.2003, depășind data deschiderii procedurii de faliment.

Prin decizia de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X/05.11.2004 au fost calculate pentru perioada 28.02.2003 - 05.11.2004 penalități de întârziere în sumă de X lei aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

Contestatoarea susține că penalitățile de întârziere în sumă de X lei aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap au fost calculate după data deschiderii procedurii falimentului, fiind astfel încălcate prevederile art.20 alin.(2) din Legea nr.83/1998 privind procedura falimentului băncilor și art.117 pct.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, contestatoarea afirmă că pentru recuperarea sumelor datorate art.43 și a majorărilor de întârziere aferente, Ministerul Finanțelor Publice - Direcția generală de administrare a marilor contribuabili s-a înscris la masa credală conform declarației de creanță nr.X/18.02.2003 depusă la Tribunalul Municipiului X, Sectia VII Comercială, dosar nr.X/2002, obligațiile de plată ale Bancii X față de bugetul de stat fiind în sumă de X lei.

Prin Sentința civilă nr.X/03.07.2002 pronunțată de Tribunalul X, Sectia VII Comercială în dosarul nr.X/2002 a fost deschisă procedura falimentului împotriva Băncii X, fiind definitivă și irevocabilă prin nerecurare, aflată la dosarul cauzei, fila 45 din dosarul cauzei.

În consecință, contestatoarea solicită anularea deciziei de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X/ 05.11.2004.

II. Prin decizia de calcul accesorii nr. 61/90/1/2003/X/05.11.2004 organele fiscale ale Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat în sarcina **BĂNCII X** aferent perioadei 28.02.2003 – 05.11.2004 penalități de întârziere în sumă de X lei aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

Documentul prin care a fost individualizat debitul în sumă de X lei reprezentând Fond de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap este nota de constatare nr.X/05.04.2003.

Accesoriile în sumă de X lei au fost calculate în temeiul art. 85 lit. c) și art.114 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

III. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările Direcției generale de administrare a marilor contribuabili, susținerile contestatoarei și prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă pentru obligațiile neachitate la scadență BANCA X mai datorează accesorii după intrarea în faliment.

În fapt, prin decizia de calcul accesorii nr. 61/90/1/2003/X/05.11.2004 organele fiscale din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili au calculat în sarcina **BĂNCII X** aferent perioadei 28.02.2003 – 05.11.2004 penalități de întârziere în sumă de X lei aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

Documentul prin care a fost individualizat debitul în sumă de X lei reprezentând Fond de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap este nota de constatare X/05.04.2003.

În drept, la art.27 din Legea nr.83/1998 privind procedura falimentului instituțiilor de credit, se precizează: *“Dispozițiile prezentei legi se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, precum și cu cele ale Legii nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”*

De asemenea, art.45 din Ordonanța Guvernului nr.10/22.01.2004 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului instituțiilor de credit precizează:

“Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează, în măsura compatibilității, cu cele ale Legii nr.64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cu cele ale Codului de procedură civilă.”

În materia calculării de accesorii în perioada supusă verificării sunt aplicabile prevederile art.60 alin.(7) din Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în 21.04.2003, care precizează:

“(7) Pentru neachitarea obligațiilor bugetare datorate atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară, debitorul datorează penalități de întârziere conform legii speciale în materie, până la data achitării acestora sau, după caz, până la data intrării în faliment.”

Dreptul comun în materia calculului de accesorii în perioada 28.02.2003 – 05.11.2004 îl reprezintă Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, care la art.15 alin.(2) precizează:

“(2) Pentru obligațiile bugetare neplătite la termen atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment, dacă aceasta a fost declanșată înainte de începerea procedurii de executare silită”

și art.111 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în vigoare începând cu 01.01.2004, care precizează:

“(4) Pentru obligațiile fiscale neplătite la termen atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment.”

Potrivit textelor de lege mai sus citate rezultă că, după deschiderea procedurii de faliment, contribuabilii nu mai datorează dobânzi.

Mai mult, pentru accesoriile contestate nu putea fi începută executarea silită anterior deschiderii procedurii, întrucât condiția sine qua non pentru executare este existența unui titlu de creanță, ori acesta este reprezentat tocmai de decizia de calcul accesorii contestată.

Prin sentința civilă nr.X/03.07.2002 definitivă și irevocabilă prin nerecurare Tribunalul X – Secția VII Comercială admite cererea formulată de Banca Națională Română privind declanșarea procedurii falimentului **BĂNCII X**.

Constată că Banca X este în încetare de plăți, dispune începerea de îndată a procedurii falimentului băncii debitoare și aplicarea secțiunii a VI-a din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării și lichidării judiciare, republicată, cu excepția art.79, respectiv art.100 alin.2 în ceea ce privește ordinea de plată a creanțelor creditorilor asupra instituției de credit în faliment.

Serviciul evidență analitică pe plătitori din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili. a întocmit pentru **BANCA X – bancă în faliment**, decizia de calcul accesorii nr. 61/90/1/2003/X/05.11.2004 prin care a calculat în sarcina acesteia penalități de întârziere în sumă de X lei aferente perioadei **28.02.2003 – 05.11.2004** pentru Fondul de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap în cuantum de X lei, stabilit ca obligație de plată prin nota de constatare nr.X/05.04.2003.

Așadar, organul fiscal din cadrul Direcției generale de administrare a marilor contribuabili a calculat în mod eronat penalități de întârziere în sumă de X lei aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, pentru o perioadă ulterioară deschiderii procedurii de faliment, încălcând dispozițiile normative mai sus explicitate incidente procedurii falimentului.

Temeiul de drept în baza căruia nu se datorează accesorii după deschiderea procedurii de faliment este art.15 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, coroborat cu art. 111 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aplicabil pentru perioada 28.02.2003 - 23.06.2004, iar pentru perioada 24.06.2004 – 05.11.2004 sunt aplicabile prevederile art.117 alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Având în vedere cele de mai sus, urmează a se admite contestația formulată de **BANCA X – bancă în faliment** pentru suma de X lei reprezentând penalități de întârziere aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, stabilite prin decizia de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X/05.11.2004 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, calculate pentru perioada **28.02.2003 – 05.11.2004** și anularea deciziei de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X/05.11.2004 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili pentru aceeași sumă.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.15 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, art.117 alin.(4) și art.216 alin.1), alin.2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se :

DECIDE

Admiterea contestației formulată de **BANCA X prin lichidator judiciar X** pentru suma de X lei reprezentând penalități de întârziere aferente Fondului de solidaritate socială pentru persoanele cu handicap datorat conform art.43 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, calculate pentru perioada **28.02.2003 – 05.11.2004** și anularea deciziei de calcul accesorii nr.61/90/1/2003/X/05.11.2004 emisă de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili pentru aceeași sumă.

DIRECTOR GENERAL,

X